

מיכל אדר ודליה פרסמן
המאהבת והאשה

עוד דובשנית מהתנור? יש. כאשר היה טייס צעיר בחילהאוויה, שירת בבסיס אייזש בעמק. החברה הסתובבו בעמק לחפש קצת אירועים. עקיבא, טייס מצטיין, יצא לצוד בסביבות כפריההושע. צד צד, עד שנצוד. החברה סיפרו שלא רצה כלייך להתחתן, אך איך אמר פעם עזר וייצמן: "בתחבולות תעשה לך מילהמה". זה הצליח. עובדה, הוא גמר ברכנות. לך תתעסק עם מושבניקים! פרסמן עדיין נשוי לה כרין.

עונשו, ומצנן עתה את עצמותיו ושואף אוויריהרים לריאותיו אייזש בשווייץ. השבוע העלו חברים זיכרונות, כל זיכרון נופת'צופים. רוצים לטעום אחד? כשהחלה מיכל את הרומן שלה עם עקיבא, עיקמו רבות מהכנות את האף. עקיבא היה הפחות אהוד (איך אומרים בעברית, שנוא?) בין הקברניטים באל-על. כשנידנדו הכנות ללא הרף, התריסה: "מה אתן מבלבלות! אתם יודעות איך הוא במיטה?" הן לא ידעו, היא כן.

צפיחית בדבש

סרט בטלוויזיה

אני הולכת להפיק סרט. הגיבור יהיה כתב בטלוויזיה. לגיבור תהיה אשה נאה בבית. הם יגורו בדירה נאה בתל-אביב. מדי פעם, כשיחזור הביתה קצת שתוי, HIGH בעברית, יפליק לאשתו כמה פליקים, וכמה שמירים, ולקינח איזה זין קטן. ובסצנה הבאה נראה את הדיירת מהקומה העליונה. פסיכולוגית במיקצועה, המנסה לעזור לאשתהגיבור אחרי כל חגיגה כזאת. יש מיפנה דרמתי. הגיבור ואשתו עוזבים את דירתם בתל-אביב, ועוברים לירושלים, בלי הפסיכולוגית. יתכן שיצטרפו אחת כזאת גם שם, ויתכן שלא. ראשית, בירושלים שותים פחות, ושנית, ירושלים היא עיר קטנה וכל אחד יידע. אגב זה מזכיר לי סיפור מהחיים, באיכילוב יש פרופסור נודע, שאצלו כל ניתוח הוא "על הסכין". אבל כשאשתו לשעבר הופיעה בבית-ההולים כשהלסת שלה פצועה ונקועה, נטלו את הטיפול רופאים פחות ידועים, כי אין הנחתם מעיד על ייסו.

עקיבא פרסמן בשווייץ

שלום עכשיו

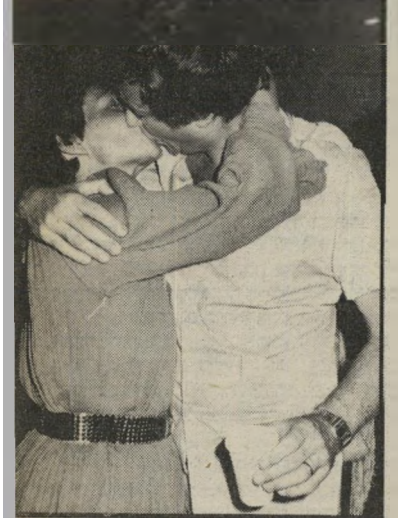
על דני לרנר אמרו תמיד בתל-אביב, שהוא מיספר חזק, אפילו חזק מאוד. גם אתם היכרתם אותו. אתם זוכרים שאכלתם בדרגסטור, ואחר-כך בהאפי קאסטרול בסוף דינגוף בתל-אביב. אתם גם זוכרים את בילה, לאשתו החמודה. תמיד ישבה לידו במיסעדה. קצת לאכול, קצת להשתעשע והרבה לפקוח עין על הבחור. זה לא עזר, ומישפחת לרנר פנתה לרבנות. על הקולות שבקעו משם אפשר לכתוב ספר. טוב שזה נגמר. מאז קרו דברים. בילה נישאה ליעקב אריביב. ודני? דני, ששמר בשקט בצד נערה, שאותה הכיר כשהיתה בת 15 ויפה כמו בסרטים, לקח אותה לעיריהסרטים, ושם נשא אותה לאשה בבית-כנסת בבכרלייהילס, אחרי שקודם לכן נשא אותה לאשה בנישואין אזרחיים בלאס-וגאס. כבר סיפרתי לכם שדני חזר ארצה עם זוגתו, אחרי שהות של כמה שנים בארצות-הברית. ועכשיו רואים את דני ובילה שוב ביחד. סנסציה! לא מאמינים? שתתפוצצו. אבל זה נכון! אבל בשמירה צמודה של יעקב אריביב וגברת לרנר החדשה. מה יש, כבר אטור לפתח ירירות חדשה?

חיוך מסויים מאוד

אני מתה על החברה העליונה בתל-אביב. הסיפור של השבוע מוגש לכם, באהבה. ביום השישי ערך בימאי עליז מסיבת יום-הולדת בירת-הגג שלו בתל-אביב. 200 המוזמנים רקדו, אכלו והקימו מהומה, עד שהמיטרה נאלצה להתערב כמה פעמים. זה מעניין? לאיכיליך, זאת כמעט כרוניקה ביומנים. מה זה עושה אצלי? הקשיבו: רוב האורחים במסיבה היו, כמוכן, גברים. זה לא פלא. מה שהפליא קצת היה שבין השאר הביאו חלק מהחברה את נשותיהם. נראה שהנשים של היום לא רוצות להישאר לבד בבית בליל-שבת. נקיצור, הרוקים והנשואים, לא חשוב, היו די נבוכים, וקריצות הלכו שם מלוות בחיוך נסתר מאחורי גבן של כמה מהגברות. ומה עם כל החברה שבאו, כרגיל, לבד, בתיקוה ללילה ארוך ומלא עליצות, עם איזה עליו חופשי? יבשו זה לא הולך, כשהאשה בשטח פוקחת עיניים! חבל שהבימאי לא צילם את המסיבה. הלכו שם קטעים אשר יכלו להשתלב מצויין בסרט האחרון שלו.

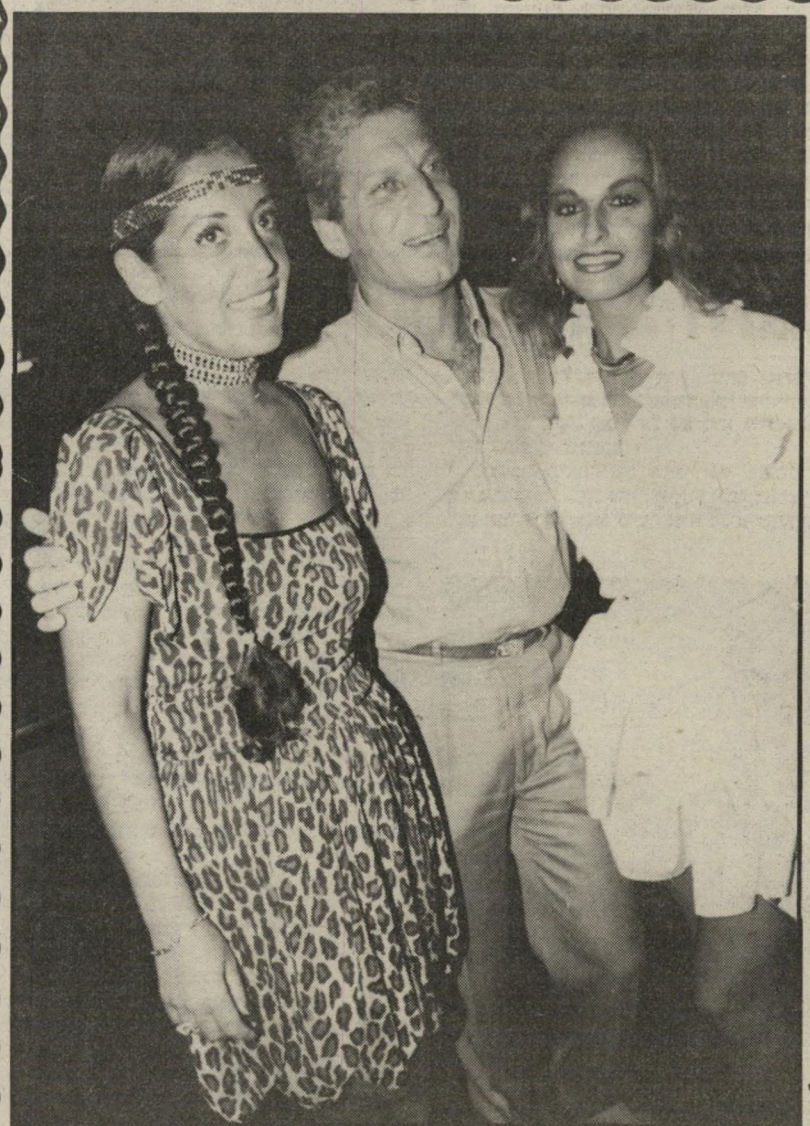
תאומי- תכוס מחסה!

סיפור מאילת, רק יצא מהתנור! במלון מוריה בעיר-המיפרץ מתקיים מיכצע בשם נופשיאדה. את הכיור והשעשועים מספלי יהודה ברקן. איך אפשר לעשות נופשיאדה בלי לבחוז את המלכה? איי-אפשר, נכון? טוב, הכינו סמטוחה שלמה, והחגיגה היתה בעיצומה כשניגישה אחת

עודד וחווה תאומי שנתסה!

המתחרות בתחרות, איילה צוף מרמת-אביב והגישה ליהודה תיק עבה, מסתבר שהנערה אספ גיורי עיתונים ושבועונים, וכל הומר אפשרי ל ברקן. הגבר נרהם, הורה לנערה, ושאל מדוע אין ממשיכה באוסף. "די, גמרתי, עכשיו התאהבתי באחר — אני מתה על עודד תאומי". אם זאת לא עבודה עברית, עליך או עליי — אני מתפטר, ומצטרפת כגיזברית למועד המעריצות שלך.

דליה ודני לרנר עם ודירה שלווה פסטוראלית